

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XV. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2007

Služba miništrantov

**O vernosti, radosti a novembri - Zostaň s nami, Pane
Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievdzi
Svätosť, ideál dneška - Mikuláš Mišík: 100. výročie narodenia**

O vernosti, radosti a novembri

Novembrový čas nás akosi prirodzene privádza k myšlienkam o živote a smrti. Cirkev zvláštnym spôsobom spája dva síce odlišné, ale vo svojej podstate veľmi podobné sviatky – sviatok všetkých svätých a sviatok všetkých verných zosnulých. Sú hlboko spojené, dokonca sa môžu zliať do jedného. Totiž skutočne verný zosnulý sa stáva svätým.

Vernosť. Zvláštne slovo v takomto kontexte. Dnes sa spomína akurát tak v spojení s manželskou (ne)vernosťou. Ale stačí to? Vernosť by mala byť podstatou každého z nás. Vernosť Bohu, vernosť ľuďom, vernosť sebe, svojim postojom a ideálom. Dnešný svet nám v tomto smere dáva veľa príležitostí a súčasne nás o ne môže ľahko pripraviť. Dáva nám šancu ukázať, akí sme. Ľudia sú hladní po láske, takej tej naozajstnej, po pravde, po vernosti. Túto svoju prázdnotu sa snažia zakryť a navonok vyzerajú spokojne. Našou úlohou nie je niekomu niečo nútiť, presvedčať, násilne evanjelizovať, ako sa to v dnešnej dobe občas stáva - že máme pocit, že musíme hovoriť o Bohu a viere všade, kam sa len pohne, že musíme zaraz zo všetkých ľudí urobiť vzorných katolíkov. No toto nie je naša úloha, nemáme na to silu ani moc a v skutočnosti máme robiť niečo dôležitejšie. Máme byť predovšetkým ľuďmi. Ľuďmi vernými. Ak bude naša vernosť Bohu, ľuďom i sebe naozajstná a autentická, hľadajúci ľudia budú hľadať a nachádzať cestu, ako prísť k základu nášho života. Budú sa pýtať na prameň nášho pokoja a lásky. A vtedy nastane ten okamih, kedy máme začať hovoriť – nie zložito a siahodlho – ale iba celkom jednoducho povedať, že začiatkom, zmyslom i cieľom nášho života je Ježiš Kristus. To je evanjelizácia postavená na živote, nie na teórii.

Ďalším znakom kresťana by mala byť ra-

dosť. Možno nám to pripadá zvláštne hovoriť o radosti v novembrovom čase, ale kedy inokedy, ak nie teraz, v čase, keď rozmýšľame o večnosti a živote po smrti? Radosť – náš osobný hlboký postoj k životu môže byť ďalším nástrojom našej evanjelizácie, našou radosťou môžeme hovoriť k svetu.

Jezuita John Powell ponúka štyri kroky k tomu, aby sme sa stali ľuďmi radosti. Prvým krokom je otázka: Vyzerá moja tvár ako tvár človeka, ktorý si vypočul radostnú zvesť evanjelia? Je dôležité nechať, aby z nás žiarilo to, čo máme v sebe. Musíme vziať na seba riziko, že ukážeme svoje skutočné „ja“, ale jeho ovocím je radosť, ktorú necháme prehovoriť namiesto slov.

Druhým krokom je otázka, kto je pre mňa Boh. Nemôžeme sa stať jeho svedkami, ak je pre nás dozorcóm alebo sudcóm, ktorého sa bojíme. Musíme hľadať jeho naozajstnú tvár – tvár Otca, ktorý beží v ústrety synovi vracajúcemu sa z hriechnych ciest. Neverec Nietzsche raz povedal: „Uverím iba v Boha, ktorý vie tancovať.“ Vie náš Boh tancovať? Nech nám to pripadá akokoľvek zvláštne či bláznivé, ale vie. Dávni cirkevní otcovia popisujú vnútorný život Boha ako perichoresis, čo znamená tanec, pohyb. Podstatou Boha je radosť a láska. Sú aj našou podstatou?

Tretím krokom je ďalšia otázka: Aké sú moje dôvody na radosť a na smútok? Teším sa z maličkostí? Rozhnevá alebo sklame ma nepodstatná vec? Pre kresťana by smútok mal byť iba dočasnou povrchnou záležitosťou, kým radosť má byť trvalým tlkotom duše. Týmto sa nechce podceňovať ľudské utrpenie a bolesť, ktorú často zažívame. No Boha lásky a radosti môžeme zažívať i cez slzy smútku.

Posledným krokom je snaha pozrieť sa na náš zmysel pre humor a schopnosť vidieť dobro v maličkostiach. Usmievame sa?

Smeje sa radiť? Neberieme seba až príliš vážne? Vnímame, že život je niekedy ťažký a krutý, ale súčasne úžasne krásny?

Každý z nás má určité danosti. Niektorí sú pesimisti, niektorí optimisti. Ale Božia radosť s týmto nemá nič spoločné. Je výsledkom Božieho zásahu do nášho života a našej otvorenosti. Človek pravej radosti môže byť mlčky, unavený, nemusí sa smiať. Ale on a ľudia v jeho okolí budú cítiť, že jeho život je šťastný a pevne zakorenený v Bohu. Toto je výsledok spoluprá-

ce s Božou milosťou, toto je skutočná radosť... To je cesta k svätosti.

Tieto novembrové dni sú pre nás príležitosťou konfrontovať náš obyčajný každodenný život s pohľadom na večnosť. Môžeme sa pozrieť do seba, či sme naozaj verní a otvorení pre Božiu radosť. Lebo to je jediný spôsob, ako zažiť Nebo už tu na zemi a ako Boha ukázať aj ľuďom, ktorí ho nepoznajú.

-mk-

ZOSTAŇ S NAMI, PANE - pokračovanie

Posynodálna exhortácia diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža

NARIADENIA

DIECÉZNEHO BISKUPA

194. *Po vypočutí mienky pléna diecéznej synody nariadujem:*

Pastorácia

195. Nech Diecézne centrum pre rodinu pripraví dostatočné podklady na bezprostrednú prípravu na manželstvo, rešpektujúc rozdielnu úroveň duchovného života a náboženského poznania snúbencov, ako aj materiály na stretávanie rodín v malých spoločenstvách.

196. Nech Diecézne centrum pre mládež vypracuje a po prípadnom schválení realizuje *Pastoračný plán pre mládež*, ktorý nech zahŕňa:

- vytvorenie dekanátnych centier pre mládež;
- vypracovanie systému dobrovoľníkov pre tieto centrá;
- víziu a realizáciu animátorskej školy;
- víziu formácie kňazov a laikov v práci s mládežou.

197. Nech Diecézne centrum pre mládež prepracuje informačný systém prenosu informácií v diecéze v rámci pastorácie mládeže.

198. Nech sa všetci katechéti, učitelia náboženskej výchovy a učitelia náboženstva zúčastňujú na permanentnej formácii, ktorú organizuje Diecézny katechetický úrad.

199. Nech Diecézny školský úrad

- vypracuje sociálny program pre zamestnancov katolíckych škôl v našej diecéze;
- zabezpečí teologickú a duchovnú formáciu školských pedagógov;
- vytvorí koncepciu rozvoja všetkých katolíckych škôl Banskobystrickej diecézy.

200. Vysporiadať vlastníkov budov a pozemkov škôl. Ich vlastníkom sa má stať Biskupstvo Banská Bystrica, jednotlivé farnosti diecézy alebo iné cirkevné právnické osoby (napr. rehole).

201. Nech realizácia stavby nového kostola, kaplnky a fary a zásadné zmeny ich liturgického zariadenia je konzultovaná a odporúčaná Diecéznou liturgickou komisiou a napokon schválená diecéznym biskupom.

202. Nech Diecézna liturgická komisia vypracuje poriadok formácie miništrantov, lektorov, akolytov, mimoriadnych vysluhovatel'ov svätého prijímania a organistov na farskej, dekanátnej a diecéznej úrovni.

203. Do všetkých kostolov zabezpečiť aktuálne vydania liturgických kníh.

Kňazstvo, zasvätený život a hnutia

204. Nech všetci kňazi majú vyhotovený testament.

205. Nech kňazi pôsobiaci v službe Banskobystrickej diecézy zachovávajú dokument *Povinnosti a práva kaplána*.

206. Zhromaždiť a archivovať na Biskupskom úrade štatúty všetkých hnutí pôsobiacich v diecéze.

Organizácie

207. V diele katolíckej charity rozvíjať spoluprácu s inými subjektami Cirkvi a civilnej spoločnosti (napr. zdravotníctvo, polícia).

208. Koordinovať pastoračné aktivity farských pastoračných rád vo farnostiach, kde sa nachádzajú domovy dôchodcov, s Diecéznou charitou a kňazským seminárom. Zapájať do aktivít rehoľné komunity.

209. Vytvoriť sieť dobrovoľníkov charity v diecéze.

210. Vypracovať projekt na vytvorenie domova pre rodičov kňazov.

211. Zabezpečiť pravidelnú duchovnú formáciu profesionálnych pracovníkov charity a dobrovoľných spolupracovníkov.

212. Vypracovať projektovú dokumentáciu domu dôchodcov a sociálnych služieb a Hospicu Božieho milosrdenstva.

Ekonomika

213. Dodržiavať ACEN VII/90, bod 5., že každá farská budova má byť natrvalo vybavená potrebným majetkom - *fundus instructus*, ktorý nech je zaznačený v inventárnej knihe a podpísaný dekanom. Tento sa pri zmene správcu nesmie meniť. Vybavená nech je farská kancelária, kuchyňa a jedáleň.

214. Zabezpečiť štandardné vybavenie bytu farára.

215. V zmysle príslušných zákonných ustanovení viesť evidenciu majetku v správe diecézy a farností.

216. Nech farári (farskí administrátori) a kapláni, bývajúcí vo fare, finančne prispie-

vajú na chod domácnosti.

217. V súlade s platnými zákonmi vykonať inventarizáciu majetku diecézy a farností.

218. Evidovať všetky hospodárske zmluvy diecézy a farností. Farnosti predkladajú kópie aj na Biskupský úrad.

219. Vyčleniť prostriedky a vytvoriť podmienky v rámci diecézneho rozpočtu na postupný rozvoj a stály chod dekanátnych pastoračných centier so špecifickým zameraním na rodinu, mládež a katechézu s trvalými laickými pracovníkmi

- koordinátorom a odborníkom

- a vytvoriť podmienky pre ich efektívne fungovanie podľa *Pastoračného a evanjelizačného plánu KBS*.

220. Nech Diecézny školský úrad vypracuje plán investičných nákladov jednotlivých škôl podľa priorít pre zriaďovateľa, ktoré tvoria výdavky na rekonštrukciu školských objektov a na modernizáciu vybavenia škôl.

221. Zabezpečiť transparentnosť vynaložených prostriedkov a verejnosť aktuálne informovať.

222. Vytvoriť priestor, aby sa darcovia mohli vyjadriť k návrhom čerpania a použitia fondov, do ktorých prispeli.

223. Do 31. marca bežného roka v diecéze zverejniť za uplynulý rok výsledky jednotlivých

zbierok vo farnostiach a použitie prostriedkov potrebných na chod farností z diecézy alebo z iných cirkevných fondov (*Kirche in Not, Renovabis* a pod.).

224. Vypracovať prehľad farností podľa ich ekonomickej sily, aby sa vedelo, ako sú na tom farnosti finančne a ako by sa tým slabším mohlo pomáhať.

V Banskej Bystrici, 3. 12. 2006, na slávnosť svätého Františka Xaverského.

Mons. Rudolf Baláž, diecézny biskup

DNES NA SLOVÍČKO s pátrm Mgr. Tomášom Hud'om SchP.

„Ja budem v neho dúfat’. Hľa, ja i deti, ktoré mi dal Boh.“

Maličký Tomáš Hud'a uzrel svetlo sveta 17. 2. 1976 v Bardejove. Vyrastal v dedinke Gaboltov, ktoré je známym pútnickým miestom. Základnú školu navštevoval v rodnej dedine. Gymnázium absolvoval v Bardejove. Teológiu študoval v Nitre, Bratislave a v Ríme. Je tiež absolventom Prírodovedeckej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre v odbore biológia. Po maturite začal študovať teológiu a neskôr vstúpil do noviciátu Rehole piaristov. V roku 2002 bol vysvätený za kňaza. Ako piarista pôsobil v Ríme, Svätom Jure, Trenčíne a Nitre. Od júla pôsobí v prievdzskom Kolégiu piaristov

Páter Tomáš, bolo pre Vás ťažké odpo-vedať Bohu na volanie: „Pod' za mnou?“

Každé rozhodnutie, ktoré je na celý život je ťažké, či už ide o manželstvo alebo o zasvätený život. No každý človek má nádej, že sa rozhodol správne. Tu každý z nás necháva priestor pre Boha, ktorý vie, čo je pre nás najlepšie. Preto musí človek prijať Boha vo forme nádeje, ktorá je otvorenosťou a ochotou hľadať zmysel v tom, čo príde.

Ako prebiehali vaše štúdiá, kde ste študovali?

Teológiu som študoval v Nitre, v Bratislave a v Ríme. Najviac som vd'ačný za skúsenosť štúdia v Ríme, kde som bol 2 roky.

Ktoré bolo Vaše prvé pôsobisko po vysviacke?

Moje prvé pôsobisko ako kňaza bol Trenčín, kde sa aj po rokoch rád vraciam.

Čím Vás zaujal sv. Jozef Kalazanský, keď pokračujete v jeho línii?

Jozef Kalazanský ma zaujal tým, že sa odvážil prelomiť vtedajšie tendencie a predsudky a napriek mnohým problémom dokázal založiť dielo, ktoré nemalo v jeho

dobe obdoba: vzdelávať deti a mládež úplne bezplatne. Zaujala ma aj jeho neobmedzená dôvera vo všemohúceho Boha, ktorý sa vždy postará o dobré dielo. Dôkazom toho je skutočnosť, že Zbožné školy existujú a fungujú dodnes a nemalou mierou sa podieľajú na kresťanskej výchove vo svete.

Rád športujete?

Aj keď sa nepovažujem za športový typ, rád si zahrám hokej, hokejbal alebo volejbal. Môj vzťah k športu je skôr pasívny z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

Čomu ste sa venovali mimo štúdiá? Je hudba a spev Vašou záľubou?

Mimo teologického štúdia som sa venoval biológii, ktorú som neskôr vyštudoval. Trochu sa venujem hudbe; hre na klavír a organ.

Kde všade ste pôsobili?

Ako kňaz som pôsobil v Trenčíne a v Nitre. Moja služba bola orientovaná na sprostredkovanie sviatostí (sv. omše, spovede, sobáše, krsty...), na duchovné sprevádzania našich žiakov v škole a organizoval som aj rôzne miništrantské stretnutia a výlety.

Prekvapila Vás zmena pôsobiska s príchodom do Prievdzice?

Zmena pôsobiska ma najprv prekvapila, ale sťahovanie do Prievdzice beriem ako výzvu a poslanie.

Čo si ceníte na žiakoch piaristickej školy?

Na žiakoch si vážim ich otvorenosť a schopnosť klásť podnetné otázky, ktoré aj mne pomáhajú v raste. Na našej škole učím biológiu a náboženstvo.

Aké sú Vaše plány so školou? Zvýši Vám čas na mimoškolské aktivity so žiakmi tejto školy?

Na mimoškolské aktivity mám málo času, keďže som predstavený domu, ale budem sa snažiť stretávať sa s mladými aspoň pri športe.

Žiaci po absolvovaní deviateho ročníka i maturanti - absolventi piaristickej školy sa čoskoro ocitnú možno v neprajných podmienkach tohto sveta. Plánujete s nimi rozvinúť rozhovory a venovať sa im?

Ak bude z ich strany záujem, som im k dispozícii. Budem sa snažiť pomôcť im v tom, aby nezabúdali, že život nie je len o zabezpečení a hojnosti, ale že život má aj inú dimenziu, v ktorej sa každý osobne stretáva s Bohom a musí pred svojim svedomím zodpovedne odpovedať na otázky o zmysle všetkého.

Váš odkaz pre čitateľov Bartolomeja:

Ako hovoril pápež Ján Pavol II.: „Snažme sa viac byť, ako viac mať.“

Za rozhovor s láskou ďakuje Anka G. V.

Blahoslavený, kto dúfa

" Veru, veru, hovorím vám: Vy budete plakať a nariakať, a svet sa bude radowať. Budete žialiť, ale váš smútok sa premení na radosť." (Jn 16,20)

Verím, Pane, že bolesť môže skončiť len radosťou. Ale kedy to bude? Na konci Tvojich dní. Na nebo sa musí čakať až do smrti. A ver, vyplatí sa naň čakať, hoci aj v časnom pekle...

Len trpezlivosť! Maj nádej v budúcu slávu! Nepachtí po prítomnom, pominuteľnom šťastí. Nechci patriť medzi tých, čo sa majú dobre tu na zemi. Blahoslavený, kto je šťastný preto, že nie je ešte šťastný. Blahoslavený, kto dúfa, kto má nádej všetko nájsť pri smrti, kde iní v jedinom okamihu strácajú všetko, čo mali... A beda tým, ktorí pre radosť z prítomného šťastia prestali dúfať v budúce a potom sa oň aj usilovať.

Mariánsky kostol s cintorínom v Prievdzici

Foto: M. Melicherčíková

Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievidzi 1908 - 2008

Rok 2008 sa bude pre všetky sestry Slovenskej provincie Dcér Božskej Lásky niesť v slávnostnej atmosfére. Pripomenieme si 100 rokov od príchodu prvých sestier našej Kongregácie do farnosti Prievidza. Od roku 1908 sestry svojou modlitbou a službou vo farnosti priniesli mnoho požehnaní. Vyučovali na osemtriednej národnej škole, ktorá bola do roku 1931. Potom sa otvorila štátna meštianska škola. Sestry vyučovali na Rímskokatolíckej dievčenskej ľudovej škole, ktorej riaditeľkou bola dlhé roky rodáčka z Prievidze sr. Irene Vavrová. Postupne sa z toho stala len dievčenská ľudová škola, kde vyučovali naše sestry ako sr. Klaudia, sr. Augustína, sr. Ella, sr. Vojtecha, sr. Honesta, sr. Tadea, sr. Hermelanda. Sestry počas týchto rokov do roku 1950 vyučovali aj na štátnej meštianskej škole, privátne učili klavír, husle, ručné práce a jazyky a samozrejme

náboženstvo. Organizovali exercície pre vysokoškolákov

V roku 1940 otvorili sestry internát pre žiačky gymnázia a ekonomickej školy.

V roku 1942 sestry prevzali prácu v okresnom detskom domove, kde varili, prali a starali sa aj o výchovu detí. V Prievidzi sme mali do roku 1918 aj materskú školu, ale pre nedostatok slovenských učiteliek sa zatvorila. Ale v roku 1940 sa opäť otvorila. Pracovali tu: Sr. Krescencia, Sr. Cherubína, Sr. Regina, Sr. Melitina a riaditeľkou bola Sr. Silvia Hlaváčová, ktorá tu v súčasnosti pôsobí.

Kláštor aj školy boli zatvorené v roku 1950, kedy boli sestry násilne sústredené do Ivánky pri Nitre a po roku do Čiech, kde ťažko pracovali v textilných fabrikách a neskôr v ústavoch sociálnej starostlivosti až do r. 1991.

Kláštor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v Prievidzi, r. 1908

V roku 1992 sa opäť vracajú do Prievidze, aby pokračovali v tom, čo Boh cez ich službu začal konať.

Aj vďaka pôsobeniu všetkých sestier, ktoré prehlbovali a upevňovali Božie kráľovstvo v srdciach ľudí a najmä detí, je z Prievidze a okolia mnoho povolaní v našej Kongregácii, ktoré sú dodnes členkami Českej, alebo Slovenskej provincie.

Postupne budeme uverejňovať nekrológy našich sestričiek, ktoré pochádzajú z Prievidze.

Všetkým, ktoré obetovali a zasvätili svoj život Bohu, sme veľmi vďačné za ich život obety a každú prácu pre dobro ľudí v tejto farnosti. Nech dobrý Boh požehná aj rodinám, ktoré vychovali tieto sestry a darovali Bohu.

Viac o sestrách našej Kongregácie sa môžete dočítať na stránke www.marianky.sk a konkrétne o dejinách kláštora Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v Prievidzi nájdete aj na stránke www.farapd.sk

S. M. Ireneá Vavrová, FDC

Narodená 17.10.1884 v Prievidzi

Zomrela 23.2.1949 v Prievidzi

Mária Vavrová, ako dcéra Jána a Júlie, rod. Kardošovej zatúžila po rehoľnom živote. Keďže vyrastala v Prievidzi a už v tom čase tu bol kláštor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, prišla sa prihlásiť. Kandidatúru a noviciát absolvovala vo Viedni, kde je srdce našej Kongregácie. Pri prameni čerpala vedomosti, skúsenosti a postupne veľa cenných zbožných tradícií i zvykov.

Študovala v Budapešti a získala diplom učiteľky pre ZŠ. Po prvej svetovej vojne sa vrátila na Slovensko, aby tu vyučovala. Najprv musela absolvovať nostrifikačnú skúšku v Bratislave. Učovať začala vo svojom rodnom meste v Prievidzi, potom bola preložená do Veľkých Levár a potom

opäť do Prievidze, kde aj skončila svoju pozemskú púť. V Prievidzi pôsobila dlhé roky ako riaditeľka rímskokatolíckej dievčenskej ľudovej školy. Veľmi rada pracovala pre Kongregáciu. Mimo školskej práce vyučovala hudbu, písala divadelné hry, pripravovala besiedky a vystúpenia na rôznych oslavách. Žiačky ju mali veľmi rady. Bola vzorom pravej, obetavej a dobrotivej rehoľnice.

Svoje veľmi pekné divadelné hry diktovala mladším sestram, ktoré jej ochotne poslúžili, pričom sa veľa poučili a získali materiál pre svoju činnosť. Okrem hlbokej modlitby, denných obetí, to bol jej apoštolát. Po prevrate a vzniku ČSR, usilovala sa výchovou a vyučovaním získať mládež pre Boha a vlasť. Chcela byť všetkým všetko, preto si získala srdcia všetkých.

Pri svojej vernosti rehoľného života a láske k Spasiteľovi, prežívala neraz, no najmä v posledných rokoch života, mnohé ťažké chvíle. Pracovala s vypätím síl až do konca svojho života a to najmä vďaka lekárskej pomoci a starostlivosti. Trpela a odovzdane znášala ťažkosti, ktoré na ňu doliehali. Ako ťažko chorá v kaplnke na kľakátku pred eucharistickým Kristom v prítomnosti predstavenej, obnovila svoje sväté sľuby, aby aj takto dokázala Pánovi svoju vernosť a lásku až do konca života. Potom si ešte prosila kňaza.

Jej telo bolo uložené na miestnom cintoríne pri Mariánskom kostole. Nech odpochvíva v pokoji!

Prosba – ak si niekto pamätá na Sr. Ireneu Vavrovu, alebo má k dispozícii akékoľvek materiály o nej, boli by sme veľmi radi, keby to priniesol do kláštora Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v Prievidzi. Ďakujeme.

Text: Sr. M. Timotea Šebeňová, FDC

Foto: www.marianky.sk

Obrad prijatia za miništranta a miništrantský sľub

Medzi miništrantmi z Farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi prebiehala pod vedením pána kaplána Daniela Markoviča v poslednej dobe menšia formácia, ktorá bola zavŕšená obradom prijatia miništrantov a miništrantským sľubom počas sv. omše o 10:30 vo FK v nedeľu 7. októbra.

Pri tomto obrade a príprave sa vychádzalo aj z kanonického práva: „...tí, ktorí sa natvalo alebo na nejaký čas oddávajú zvláštnej službe cirkvi, majú povinnosť osvojiť si primeranú formáciu... a aby túto úlohu plnili svedomite, horlivo a usilovne.“ (CIC, kánon 231 §1). Prijatí boli samozrejme miništranti, ktorí doteraz ministrovali vo Farskom kostole. Keďže sa tento obrad už dlhšie nekonal, tak ho dobrovoľne prijali takmer všetci miništranti. Boli to títo: Andrej Bahurinský, Peter Bátor, Jozef Bugoš, Damián Bugoš, Peter Bušík, Adam Fuljer, Igor Gašparovič, Daniel Horňák, Samuel Horňák, Igor Kevický, František Kňazovič, Matej Košťalik, Adrián Lampert, Matúš Mokrý, Martin Selecký, Ján Smatana, Simon Thomay a Peter Tulic.

Začiatok omše prebiehal zatiaľ bez miništrantov, jediní, ktorí stáli pri pánovi kaplánovi, ktorý celebraval túto sv. omšu, boli pán dekan a pán kostolník. Samotný obrad začal až po homílii. Na výzvu celebranta sa každý adept ohlásil na svoje meno odpoveďou: „Tu som.“ A potom nasledoval samotný sľub. Pre tých, ktorí ste boli na tejto slávnosti a možno ste nerozumeli tomuto sľubu, tieto slová zopakujem:

„Pane Ježišu, ďakujem ti, že si ma dnes povolal do služby pri tvojom oltári. Sľubujem ti, že s tvojou pomocou budem vždy ochotne, veľkodušne a s radosťou slúžiť pri liturgických sláveniach. Sľubujem, že sa budem usilovať aby moje správanie v kostole, doma, v škole a vôbec všade bolo vždy príkladné. Budem sa snažiť žiť podľa tvojho príkladu. Amen.“

Po týchto slovách sa začala obliečka do miništrantského oblečenia, pri ktorej chlapcom pomáhali aj ich rodičia. Na konci sv. omše dostal každý novoprijatý miništrant aj Decretum, ktoré potvrdzovalo jeho prijatie do miništrantského stavu.

Text: Peter Bušík

Foto: M. Melicherčíková

Anketa s miništrantami

V máji sme sa porozprávali s kapitánom miništrantov a jeho dvoma zástupcami. Pri príležitosti obradu prijatia miništranta a skladania miništrantského sľubu sme teraz trochu „vyspovedali“ aj mladších miništrantov.

Miništranti odpovedali na tieto otázky:

1. Napíš niečo zaujímavé o sebe.
2. Prečo rád miništruješ?

Andrej Bahurinský:

1. Som žiak 8.A triedy na ZŠ Energetikov. Mám 3 súrodencov, sestru a dvoch bratov. Bývam na Kopaničkách. Miništrovať som začal v 4. triede, keď sa ma pán dekan opýtal, či by som nechcel byť miništrantom. Veľmi rád hrávam futbal. Môj najobľúbenejší predmet je angličtina a telesná výchova.
2. Keď miništrujem, slúžim hlavne Pánu Bohu. Miništrujem vo štvrtok o 16:30 a v nedeľu o 18:00.

Peter Bátora:

1. Chodím do Pravenca na strednú školu, som prvák. Mám štyroch súrodencov. Môj otec je stolár - podnikateľ, mama pracuje v nemocnici v Bojniciach ako účtovníčka. Rád športujem, a musím sa priznať, že som trochu lenivý do učenia...
2. Miništrujem od 3. triedy s malou prestávkou medzi 7. a 9. ročníkom. Pri miništrovaní nemyslím na problémy. Mám tu super kamarátov a sme dobrá partia, ktorá rada slúži Pánu Bohu.

Jozef Bugoš:

1. Mám 10 rokov. Patrím do ružencového bratstva. Mám 2 súrodencov, sestru Simonu a brata Damiána. Chcem sa stať futbalistom. Veľmi rád sa učím matematiku, vlastivedu, prírodovedu, čítanie.
2. Miništrujem, lebo chcem slúžiť Bohu. Keď som v kostole, cítim sa lepšie. Keď som prvýkrát prijal 1. sv. prijímanie, cítil som sa najlepšie vo svojom živote. Miništrovať som začal v 7 rokoch.

Damián Bugoš:

1. Chodím na osemročné gymnázium ku piaristom. Hrávam futbal za Prievidzu. Mám 2 súrodencov, sestru Simonu a brata Jozefa. Mám 13 rokov. V budúcnosti sa chcem venovať futbalu.
2. Miništrujem už 6 rokov. Tým, že miništrujem, slúžim Bohu a v kostole sa s ním cítim najlepšie. A som rád, že môžem miništrovať.

Adam Fuljer:

1. Zaujímavé? Celý život je zaujímavý. Každého zaujíma a zaujme čosi iné. Strohé fakty: mám 17, chodím na Gymnázium V.B.N. v Prievidzi. Medzi moje záľuby patrí hudba, knihy a dejepis.
2. To by som rád vedel aj ja. Inak miništrujem od 5. triedy.

Igor Gašparovič:

1. Pochádzam z Prievidze, ale bývam v Lehote pod Vtáčnikom. Študujem na ZSSHSaO Kalinčiaka. Súrodencov mi Pán Boh nedoprial. Okrem miništrovania hrám na organe, gitare i na bicích. Mám aj svoju vlastnú kapelu.
2. Je to jednoduché: Cítim blízkosť Boha, už len vedomie toho, že pri sv. omši sú najbližšie po kňazovi miništranti.

Igor Kevický:

1. Mám jednu sestru Kristínu, ktorá má 9 rokov (malú tretiačku a robí sa akoby bola najmúdrejšia). Bývam na ulici Nábrevie sv. Cyrila. Chodím do 6. ročníka na ZŠ Rastislavovej. Mám rád korytnačky (nie ako polievku, ale ako zvieratka). Tá moja sa volá Fleč (ja som jej to meno nedal, ona ho mala, keď som ju dostal od kamaráta). Má 5 rokov. Ja mám 11 rokov.

2. Rád miništrujem preto, lebo sa mi páči slúžiť Pánu Bohu pri sv. omši. Miništrujem od 5. triedy, čiže 1 rok, ale stihol som už byť aj v miništrantskom tábore. Miništrujem v stredu o 16:30, piatok o 16:30 a v nedeľu o 10:30.

František Kňazovič:

1. Som žiakom 7.A triedy na ZŠ Malonec-palská. Moja mama je predavačka a otec je baník, mám aj sestru Mišku, ktorá je prváčka na ZŠ. Bývam na sídlisku Žabník pri futbalovom štadióne. Mám 12 rokov, chcem ísť na vysokú školu a v dospelosti chcem byť hercom v divadle, lebo ma to baví.

2. Chodím miništrovať od 3. triedy a veľmi ma to baví, lebo viem, že si ma Pán Boh povolal ako miništranta. Jedenkrát som už aj absolvoval miništrantský tábor. Chodím miništrovať v utorok, v stredu a v sobotu o 16:30 a v nedeľu o 7:30.

Matej Košťalik:

1. Mám 11 rokov a chodím do Piaristického gymnázia (do sekundy) a mám pred sebou ešte 7 rokov štúdia. Narodil som sa 13. 5., v deň, keď postrelili pápeža (samozrejme nie v ten istý rok).

2. Lebo som bližšie k Pánu Ježišovi a mám tu kamarátov. Je to pre mňa určitý druh cti. A navyše som pri sv. omši o niečo viac užitočný.

Adrián Lampert:

1. Mám 10 rokov a chodím do ZŠ na Rastislavovej ulici do 6.D. Mám jednu sestru Lindušku, ktorá má 5 rokov. Bývam na

Dlhej ulici. Mama pracuje v YAZAKI Slovakia a môj oco robí na OSP ako stavbár. V škole ma baví prírodopis, lebo máme dobrú pani učiteľku. Rád hrám stolný futbal, pingpong a tenis.

2. Miništrujem od 3. triedy, čiže už 3 roky. Rád miništrujem preto, lebo mám v kostole veľa dobrých kamarátov a niekedy chodíme aj na výlety a samozrejme lebo verím v Pána Boha.

Martin Selecký:

1. Narodil som sa v Bojniciach. Mám dvoch bratov. Som žiakom 6. triedy. Mama je na invalidnom dôchodku a ocino robí v strojárňach. Mojim koníčkom sú počítače a futbal. Neznám matematiku.

2. Miništrujem už 3 roky a veľmi ma to baví. V kostole nás učia správať sa disciplinované a slušne, čo je výhoda aj do budúcnosti.

Simon Thomay:

1. Som na svete 15 rokov a mám 2 bratov a jednu sestru. Moja mama je bývalá šéfredaktorka Bartolomeja. Som úspešný športovec v intercrosse a vo florballe. Študujem na Gymnázium V.B.Nedožerského v 1.ročníku. Som prihlásený na Biblickú olympiádu. Mojm primárnym cieľom v duchovnej oblasti je teraz dôsledná príprava na sviatosť birmovania.

2. Som miništrantom už skoro 10 rokov a stále ma to baví - je to služba. Ponuku som dostal od pána dekana, keď som niesol obetné dary v 1. ročníku. K miništrovaniam mi pomáha mama a babka.

Peter Tulic:

1. Narodil som sa 17.3.1998 a chodím do 4. triedy. Mám rád filmy. Mám 3 súrodencov.

2. Miništrujem od 2. triedy a miništrujem preto, lebo ma to baví. Bol som už aj v miništrantskom tábore.

Pripravil Peter Bušík

Plenárne zasadnutie ZRPŠ Piaristickej spojenej školy v Prievidzi (z príhovoru riaditeľa P. PaedDr. J. Ďurneka SchP)

V tomto školskom roku navštevuje našu školu 704 žiakov; základnú školu 390 a gymnázium 314 žiakov. Začíname 2. rok existencie Piaristickej spojenej školy a je to práve rok, v ktorom si budeme pripomínať 450. výročie narodenia Zakladateľa Rehole piaristov a aj prvých piaristických škôl sv. J. Kalazanského. Práve tento španielsky kňaz vo večnom meste Ríme zachytil vanutie Sv. Ducha, ktorý ho priviedol k myšlienke založiť prvú bezplatnú školu v Európe, ktorá by bola otvorená všetkým, teda aj chudobným a biednym. Vďaka tomu aj sem do Prievidze prišli v r. 1666 prví piaristi a založili tu školu, v tradícii ktorej chceme pokračovať aj my. Ak už tu teraz nemáme medzi sebou toľko materiálne chudobných, dnešná doba poukazuje na inú chudobu, chudobu duchovnú. Preto cirkevné školy a teda aj naša škola okrem vzdelania ponúka aj pomoc pri správnej orientácii detí a mladých ľudí v tomto v mnohom pomýlenom a dezorientovanom svete. Výchovu v kresťanskom duchu a vytvorenie pokojnej pracovnej atmosféry podľa nášho loga: NAŠA ŠKOLA – NÁŠ DOM, pokladáme za našu prioritu.

Samozrejme naďalej chceme konkurovať štátnym školám aj v oblasti vzdelávania, čo sa nám v mnohých oblastiach aj darí. Na základnej škole sme pri celoslovenskom monitorovaní deviatakov MONITOR 9 dosiahli priemernú percentuálnu úspešnosť školy zo slovenského jazyka 82,4% a z matematiky 80,4% čo je asi o 20% viac ako bol celoslovenský priemer. Tak isto nám na gymnáziu minulý školský rok zmaturovalo 29 žiakov s veľmi dobrými vý-

sledkami a takmer všetci pokračujú v štúdiu na vybraných vysokých školách a univerzitách na Slovensku, ale aj v zahraničí. Úspechy dosahovali žiaci aj pri reprezentácii školy v súťažiach a predmetových olympiádach: v okresných, krajských a celoslovenských kolách. Aj v športových súťažiach, kde sme opäť po tretíkrát získali 1. miesto ako najúspešnejšie osemročné gymnázium v športových súťažiach Trenčianskeho kraja, aj keď paradoxne nemáme telocvičňu.

Takže sme sa dostali aj k technicko-materiálnemu zabezpečeniu. S tým budeme asi v školstve neustále bojovať. Naša škola prechádza mnohými zmenami a priebežne sa ju snažíme neustále budovať. Minulý školský rok sa nám podarilo otvoriť jazykové laboratórium a sprevádzkovať školskú knižnicu. Cez prázdniny Kolégium piaristov preinvestovalo 3 mil. Sk na dostavbu nových tried, sociálnych zariadení a kúrenia v prístavbe školy. Na začiatku školského roka sa nám podarilo rozšíriť učebňu informatiky. Začína prebiehať renovácia vstupu do našej školy – fasády, výmena vchodových dverí a tiež čakáme na vyhodnotenie projektu na rekonštrukciu chemického laboratória z nemeckej kresťanskej nadácie RENOVABIS. Keďže nám chýba telocvičňa hľadali sme nové priestory na telocvik a podarilo sa nám prenajať si priestory na Združenej strednej škole stavebnej a telocvičňu na SOU Vinohradnícka, v nasledujúcom mesiaci by sme radi sprevádzkovali na škole posilňovňu.

V tomto období by sme radi vydali prvú ročenku našej školy za uplynulý školský

rok. Táto ročenka bude obsahovať všetky informácie o škole, bude v nej predstavená každá jedna trieda – fotografiou, zoznamom žiakov. Bude zachytávať celý priebeh uplynulého školského roka i s úspechmi v jednotlivých predmetoch. Ročenku môžete tiež podporiť zverejnením platenej inzercie v nej o vašom podnikaní alebo obchodnej činnosti. Vaše ponuky adresujte triednym učiteľom.

Veríme, že spolupráca zo združením rodičov bude aj naďalej prebiehať v takej dobrej atmosfére ako doteraz. Ide nám naozaj o to isté – o dobrú výchovu a kvalitné vzdelávanie žiakov – našich detí u nás. Preto v tomto školskom roku chceme prísť s rozšírením duchovných aktivít – pre žiakov i študentov, ale i pre Vás rodičov s ponukou na duchovné obnovy.

V tomto školskom roku sme rozšírili aj ponuku výberu cudzích jazykov – okrem

anglického a nemeckého aj taliansky jazyk a v budúcnosti by sme chceli ponuku rozšíriť aj o španielsky jazyk.

Keďže chceme pokračovať v tradícii nášho zakladateľa sv. Jozefa Kalazanského a ponúkať plnohodnotné vzdelanie, ktoré sa spája aj s mimoškolskými aktivitami všetkým študentom bez rozdielu sociálneho zabezpečenia, vytvorili sme v minulom školskom roku SOCIÁLNY FOND pomoci študentom, z ktorého sme už pomohli mnohým pri účasti na lyžiarskych exkurziách, či výletoch.

Milí rodičia, kolegovia, prajem nám všetkým veľa tvorivej spolupráce aj v tomto školskom roku. Radi prijímame Vaše nápady a pomoc na zlepšenie našej práce.

Nech nám v tom všetkom pomáha náš dobrotivý Boh.

Modlitba - zložito jednoduchá?

Teoreticky o modlitbe vieme veľa. Zopár poučiek nás učili pred prvým svätým prijímaním, zopár pred birmovkou, no často nám to akosi nejde, nechce sa nám, nebaví nás to, len si odrecitujeme svoje a hotovo. Spovedáme sa, že naša modlitba za veľa nestojí, často nás to trápi...

Možno máme iba jediný problém. Že sme z modlitby urobili systém, že si vytvárame pravidlá a hranice, kam sa musíme zmestiť, šablóny a návody, podľa ktorých chceme ísť. No podstatné je len jedno – že modlitba je rozhovor s Otcom. Treba jej dať čas rovnako, ako dávame čas a priestor svojim blízkym. A hovoriť o svojom živote, o radošti, strachu, starostiach, odvahe, bolesti. Ďakovať za všetko, čo nás teší, pýtať sa na to, čomu nerozumieme, prosiť o to, s čím si nevieme rady. A počúvať. Nezáleží na čase, priestore. Podstatné je, ako modlitba zmení nás a svet okolo nás...

Ak rozmyšľaš, ako a kedy sa modliť, pozri sa na lány snečnic, na holuby na vietor. Pozri sa na slnko, na divé husi, na hory a skaly, pozri sa na kvety, hviezdy, pozri sa na deti. Ak ich existencia nie je modlitbou, tak modlitba vlastne neexistuje. Rob aj ty podobne...

Svätosť, ideál dneška

Svätosť. Je dnes ešte toto slovo prijímané pozitívne? Alebo si pri ňom predstavíme nejakú mŕtvolne bledú postavu s pohľadom upretým do neba, žijúcu mimo dneška? Pravdou je, že sa svätosti skôr bojíme, ako by sme sa o ňu mali snažiť. Ved' kto sú to svätci? Ľudia, ktorí veľa trpeli, ktorí mali zjavenia, ktorí mali stigmy, ktorí vykonali veľké diela. Tým sa my ani náhodou nemôžeme podobat'... A nielenže sa im „nemôžeme“ podobat', ale radšej ani nechceme. Predstava svätosti sa totiž u nás spája s neprestajným utrpením. A kto z nás by už len chcel trpieť? Dobrovoľne? Možno však predsa len svätosť spočíva v čomsi inom...

Ján Tyranowski, krajčír a katechéta, ktorý pomohol Karolovi Wojtyłovi, budúcemu pápežovi Jánovi Pavlovi II., objaviť karmelitánsky mysticizmus svätého Jána z Kríža a svätej Terézie z Lisieux, často Karolovi opakoval: „*Nie je ťažké byť svätým.*“ V knihe *Život s Karolom* od Stanislava Dziwisza sa píše, že Ján Pavol II. bral vážne slová Druhého vatikánskeho koncilu o všeobecnom povolani pre svätosť. Počas svojho pontifikátu beatifikoval 1345 osôb a 483 kanonizoval. Chcel, aby sa svätosť otvárala všetkým členom Božieho ľudu. Dokonca pri stretnutí na Tor Vergata v roku 2000 poprosil dva milióny mladých ľudí, aby sa nebáli stať svätými. Aj Matka Tereza bola presvedčená, že svätosť nie je iba „luxus“ pre hŕstku vyvolených, ale dar pre všetkých, a spočíva výlučne v každodennom plnení Božej vôle. Nik z týchto osobností teda nehovoril o utrpení, nutnosti mať zjavenia, o vstupe do kláštora či totálnom odumretí svetu ako podmienke svätosti. Skôr naopak. Ján Pavol II. v roku 1996 adresoval katolíckym charizmatikom slová, ktoré zdôrazňovali, že „*pravá svätosť neznamená útek zo sveta, skôr spočíva v snahe stelesňovať evanjelium v každodennom živote, v rodine, v škole a v práci, spoločenskej a politickej angažovanosti*“ (z knihy J. Pavol II - *Vlastný-*

mi slovami. Trnava: Dobrá kniha, 2005). Preto aj beatifikoval a kanonizoval tak veľa ľudí z radov laikov a manželských párov. Chcel ukázať, že svätosť je možná. V živote každého z nás.

Byť svätým znamená nasledovať Krista. A nasledovať Krista znamená niesť kríž. My sa bojíme ťažkých krížov a možno si ani neuvedomujeme, že tie svoje už každodenne nesieme. Podľa istého kňaza totiž nespočívajú v čomsi výnimočnom a ťažkom, skôr sú zastúpené „všednosťou“, ktorú musíme každodenne prijímať. Hovorí: „*Čo znamená niesť kríž? Znamená to najskôr prijať to, že som hriešnik, ktorý je schopný akéhokolvek hriechu. Znášať tú svoju úbohosť, tú neschopnosť nehrešiť. Ale znamená to tiež prijať, aký je Boh. Boh, ktorý sa vždy zľutuje a odpúšťa. Niesť kríž znamená nechcieť si vystačiť sám, nežiť bez milosti, ale denne prosiť o odpustenie.*

Križ tiež znamená prijať tajomstvo, že nie vždy budem rozumieť všetkému, čo Boh v mojom živote koná. Brat' Ježišov križ znamená dať prednosť evanjeliu pred svojimi vlastnými myšlienkami a názormi. Pred svojimi životnými postojmi. Pred tým, čo si človek môže sám vyvolať a vymyslieť. Brat' križ – to je pokora, s ktorou človeka prijme evanjelium za najväčšiu normu svojho života.

Prijat' kríž ale tiež znamená dovoliť Bohu, aby sa s nami zmieril, aby s nami jednal, aby sa nás ujal, aby na nás uskutočnil svoju vôľu. Človek si nemusí utrpenie vymýšľať, utrpenia je v živote dost'. Prijat' kríž znamená dovoliť Bohu, aby náš život utváral, aby nám dával svetlo, ktorého utrpenia sa máme vzdať a ktoré máme niesť. Niesť kríž znamená dávať Bohu denne svoje ničím neobmedzené „áno“.

A nakoniec prijat' kríž a nasledovať Krista znamená tiež niesť vo svojom vlastnom srdci to nespojiteľné – rozpor medzi láskou k Otcovi a láskou k svetu. Človek, ktorý nasleduje Krista, vždy trpí touto rozpoltenosťou. Vie, že svet je krásny, že je krásna ľudská láska a nemôže iné než prijímať ich ako dar. A na druhej strane vie, že pokiaľ bude žiť iba v tomto svete, utopí sa v ňom. Tak so sebou nesie tento rozpor, ktorý sa prejavuje tým, že neustále v sebe zápasí, koľko času venovať človeku a koľko Bohu, koľko modlitbe a koľko práci, koľko energie venovať čisto Božím veciam a koľko budovaniu sveta. Niesť kríž znamená prijat' i toto napätie.“

Tým, že prijímame veci, ktoré nám Boh do života zosiela, už kráčame za ním. „Ani milosti, ani zjavenia, ani vytrženia, ani žiadne dary, ktoré duša dostáva, ju nerobia dokonalou,“ píše sestra Faustína. „Dary sú len ozdobou duše.“ Podľa nej svätosť a dokonalosť spočívajú v úzkom zjednotení vôle človeka s vôľou Boha. „Boh nikdy neobmedzuje našu slobodnú vôľu. Od nás závisí, či chceme prijat' Božiu milosť, alebo nie, či budeme s ňou spolupracovať, alebo ju premárnime.“ Ježiš jej pri zjaveniach vyjavil i iné slová: „Keď uvažuješ o tom, čo ti hovorím v hĺbke tvojho srdca, je to pre teba osožnejšie, než keby si prečítala veľa kníh. Keby duše chceli počúvať môj hlas, keď sa im prihováram v hĺbke srdca, v krátkom čase by dosiahli vrchol svätosti.“ Ježiš nehovorí „nahlas“. Nevnučuje

sa. Skôr len cítime, alebo vieme, že teraz by sme mali urobiť toto. Je len na nás, či to spravíme, alebo nie.

Don Bosco patrí tiež medzi tých, ktorý sa nielen usilovali byť svätí, ale aj priviesť k svätosti iných: „*Chcete sa stať svätými? Dobre. Spoveď je zámkom a kľúčom. Dôverujte spovedníkovi. Je to prostriedok dostať sa do neba.*“ Dobrý a pravidelný sviatostný život je veľkou pomocou na ceste ku svätosti. Tá sa však u každého prejavuje originálny spôsobom. U niekoho politickou angažovanosťou, u niekoho modlitbou, u niekoho trepezlivou starostlivosťou o domácnosť, u niekoho zodpovedným vykonávaním svojho povolania... Koľko ľudí, toľko ciest k Bohu, toľko možností stať sa svätými. Spôsobom, ktorý Boh určil iba nám...

„*Ježiš nemá nijaký záujem na tom, aby nás odsúdil,*“ píše v knihe *Čo nosíš vo svojej mysli?* Merlin Carothers. „*Chce nás len priviesť do spoločenstva s Bohom. Je ako obrovská časť štadióna, ktorá nás povzbudzuje, aby sme vyhrali. (...) Kresťanská dokonalosť neznamená vzdávať sa zábavy, aby sme mohli len posedávať a vyzerať sväto. Naopak. Je to vstup do vzrušenia*

z komunikácie s Bohom. “ A ďalej hovorí o tom, že Boh nepredstavuje svätosť ako čosi mimoriadne ťažké. „Boh nie – ale satan áno! On presviedča kresťanov, že svätosť akéhokoľvek druhu je príliš vysoko na to, aby ju dosiahli, a že nemusia na ňu vôbec myslieť. Jeho taktika je šikovná, a tak pracuje na našich prirodzených slabostiach. Napokon, ako môžeme vôbec dúfať, že niečo v sebe zlepšime, keď máme v sebe toľko vecí, ktoré potrebujú nápravu? Len čo túto satanovu filozofiu prijmeme, uspokojíme sa, uvoľníme a plyneme s prúdom.” Boh však od nás chce čosi iné.

Je teda svätosť ideálom dneška? Je mojím ideálom? Túto otázku si musí položiť

každý sám. Je len na nás, či a ako odpovieme na volanie Boha. Kým žijeme, máme šancu stať sa svätými. Možno nie kanonizovanými a uctievanými Cirkvou na celom svete, ale svätými v Božích očiach. Modlime sa spolu so svätým Ignáčom Antiochij-ským:

„Nezasievaj ma, smrť, do svojho poľa, pokiaľ som sa nestal dobrým pšeničným zrnom. Nedovoľ mi, Pane, predstúpiť pred tvoju tvár, pokiaľ nie som svätý.“

A buďme svätými. V tomto svete, v tomto čase, vo svojom živote. Mať takýto ideál je dobré. Veď Boh nás uistuje o tom, že sa dá dosiahnuť!

Petra Humajová

Majú Lurdy zmysel?

Možno si niektorí z vás túto otázku niekedy položili, iní možno nie. Jasnú odpoveď na ňu by mal nájsť každý sám. Ak aj majú nejaký zmysel, tak aký? Čo dávajú svetú? Eudia, ktorí sem prichádzajú zabúdajú na starosti a problémy vlastného JA! Lepšie vnímajú potreby iných a učia sa vzájomnej pomoci a obete. Ja som mala možnosť to všetko tento rok zažiť!

Mala som to šťastie, že som sa v dňoch 29.8.-6.9. 2007 mohla zúčastniť 10. slovenskej púte do Lúrd, ktorú organizovala Rodina Nepoškvrnenej z Vrúcka. Viem, že tento článok už mohol byť dávno na papieri, no nemyslím si, že je zlé, že ho píšem až teraz. Všetko to, čo som tam zažila si našlo svoje miesto v mojom srdci. Do vlaku som nastupovala s malými obavami, ktoré sa však počas cesty rozplynuli. Spoznala som veľa príjemných, priateľských ľudí. V kupé som bola s rodičmi, ktorí mali dve postihnuté detičky, takže možností k obety bolo viac než dosť.

Po príchode do Lúrd sme sa ubytovali v hoteloch, chorí v nemocnici. Bývala som na izbe s jedným dievčaťom z Ružomberka. Dobre sme si rozumeli.

Trochu sme si oddýchli a začali sme sa riadiť pokynmi sestier Szatmárok. Program bol veľmi bohatý, pestrý a dosť plný. Každú chvíľu sme boli niekde a pritom sme si boli vedomé toho, na koľkých miestach sme ešte neboli. My, ako dobrovoľníci, sme boli fyzicky dosť unavení po práci s chorými, ale duchovne veľmi obohatení!

Všetko, čo som zažila malo svoju veľkosť. Asi ani jeden z tam zažitých pocitov sa nedá dostatočne opísať slovami. Je ťažké povedať, čo bolo najkrajším či najväčším zážitkom; či spievanie pred katedrálou pre sviečkový sprievod, alebo chvíle pri jaskynke, v ktorej sa zjavila Panna Mária Bernadete, adorácia, nesenie stuhu v sprievode, kúpanie chorých v kúpeľoch, návšteva karmelitánskeho kláštora, krížová cesta alebo

nesenie fakle pri samom Ježišovi ukrytého v Sviatosti oltárnej.

Každučký deň sa tam pohybovali tisíce ľudí, no napriek tej obrovskej pohybujúcej sa mase sme vôbec nemali pocit turizmu. Z toho miesta bolo cítiť svätosť, požehnanie... Milosť, ktorá tam vládne, by vás prenikla všade. Hoci si tam ľudia málokedy rečovo rozumeli, rozprávali sa. Tu sa potvrdilo, že existuje jediná cesta k človeku, cesta srdca. Tam ľudia k sebe prichádzali so srdcom. Rozprávali sme sa úsmevom, pohľadom, pohladením...

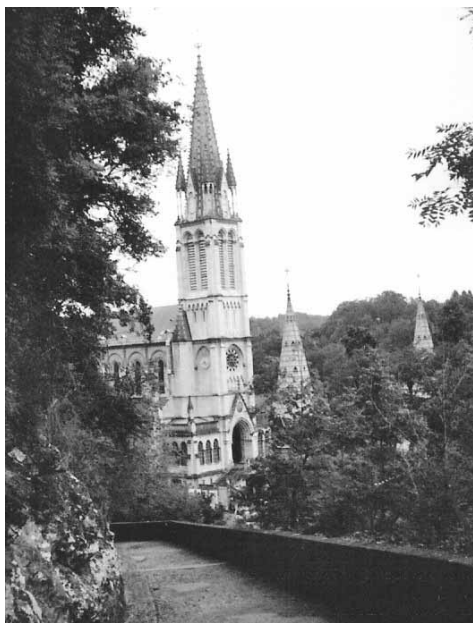
Človek tam vidí na jednej strane veľa utrpenia a bolesti, no na strane druhej je Boh ponúkajúci cez Máriu uzdravenie, nádej, nájdenie zmyslu utrpenia... Utrpenie má pre svet nevyhovujúcu hodnotu, no svet sa len bojí pripustiť si ju. Svoje utrpenie obeťme Bohu a On nebude v tých najťažších chvíľach stáť pri nás, ale nás ponese v svojom náručí. Kto mal otvorené srdce mohol pochopiť čo znamená, že Mária je našou Matkou. Ja som to pochopila až tam. Videli sme veľké veci. Každý jeden náš krok bol riadený Bohom. Boli sme tam, kde sme mali byť.

Bol to úplne iný svet. Nikto sa tam nebál, že nebude prijatý, nikto nemal strach sám zo seba. Bolo tam príliš veľa lásky nato, aby ju niekto nepocítil, príliš veľa radosti nato, aby niekto chodil zamračený, príliš veľa nádeje nato, aby niekto plakal od zúfalstva...Prialo by som každému, aby tam

mohol aspoň raz v živote ísť. No nie každému sa to skutočne podarí. A preto je dôležité uvedomiť si, že toto všetko nie je iba tam! Toto všetko je aj tu a teraz! Lurdy len potvrdzujú lásku Boha k nám. Ponúkajú svetu nádej, radosť, obeť lásky, nájdenie zmyslu utrpenia.

Tak milujme, radujme sa a dúfajme! Veď pod ochranou Márie môžeme smelo kráčať k Bohu!

Text a foto: Mária Bátorová

Spomienky na zosnulých

Dňa 13. novembra 2007 si pripomenieme 1. výročie úmrtia našej matky, babky a prababky **Štefanie Čentíkovej**. Tí, ktorí ste ju poznali, spomeňte si na ňu v modlitbách.

S láskou a úctou spomínajú dcéry Terka, Elena, Marta a syn Ondrej s rodinami.

Mikuláš Mišík - so srdcom Prievidžana

**Podnadpis tohto príspevku by mohol znieť – čo o ňom nevieme. Ale vzápätí sa musí-
me spýtať: čo o ňom vieme? Veľa toho určite nie je. A to napriek tomu, že onedlho
uplynie iba 26 rokov od jeho úmrtia. Ešte skôr si však pripomenieme iné výročie,
významnejšie. Mikuláš Mišík sa narodil v Prievidzi pred 100 rokmi, 25. novembra
1907. A to je určite dôvod na spomienku.**

Napriek tomu, že v Prievidzi, vo svo-
jom rodisku prežil len dvanásť rokov,
srdcom jej ostal verný po celý život.
Osud nebol k mladému Mikulášovi
prajný. Už dvanásťročný bol úplnou
sirotou. Výchova v banskobystrickom
sirotinci milosrdných sestier Vincen-
tiiek, prostredie i atmosféra vzbudili
v mladíkovi túžbu po poznaní pravdy.
Rozhodol sa pre kňazské povolanie.
Vysviacku prijal z rúk biskupa Mariána
Blahu v roku 1930. Postupne prešiel
viacerými pôsobiskami. Kaplánske ro-
ky prežíval v Hronci, Novej Bani,
Vrútkach a Zvolene, od roku 1936
spravoval faru v Šimonovanoch (dnes
časť mesta Partizánske).

Od mladosti prejavoval záujem
o dejiny. Znalosť jazykov mu otvárala
možnosti zbierať dôležité informácie
o historických skutočnostiach. Ako 21
ročný vydal monografiu Husiti na Slo-
vensku (1928), ktorá vo vedeckých
kruhoch vzbudila veľký rozruch. Veď
mladý autor si v nej dovoľil predstaviť
úplne nový, kritický pohľad na jedno
z období našej histórie. Vzápätí vydal
knihu Prievidza v dobách husitských
(1930). Prostredie rodného mesta, na-
priek tomu, že tu nežil, sa mu stalo in-
špiráciou. Zaumienil si spracovať jeho
dejiny. Ako študent usporiadal mestský
archív, ktorý bol v žalostnom stave.

Nadobudnuté informácie Mišíkovi po-
slúžili pri jeho plodnej publikačnej čin-
nosti. Sériu článkov z histórie Prievidze
uverejnil v okresných novinách Náš
kraj.

Organizačné schopnosti mladého kňaza
zaregistrovala nielen odborná verej-
nosť. V roku 1938 sa stal kultúrnym
referentom Spolku sv. Vojtecha
v Trnave. S trochou nadsadenia môž-
eme povedať, že mu rukami prešli všet-
ky knihy, ktoré v nasledujúcich sied-
mich rokoch na Slovensku uzreli svet-
lo. Mikuláš Mišík sa naďalej venoval aj
publikačnej činnosti. Predovšetkým
v časopise Kultúra a ďalších, prevažne
náboženských periodikách uverejňoval
odborné štúdie z histórie, cirkevných
dejín i pedagogiky. Jeho články možno
počítať na desiatky.

V roku 1946 sa vrátil do pastorácie.
Spravoval farnosti v Handlovej, Kláštore
pod Znievom (1954) a Zvolene
(1965). Ako kňaz sa stal trňom v oku
mocných, ktorí mu spôsobovali nemalé
příkoria. Znemožnili mu návštevy ar-
chívov, z ktorých čerpal dôležité infor-
mácie pre svoje štúdie. Napriek tomu
sa nevzdal. Prostredníctvom svojej
priateľskej povahy ľahko získaval kon-
taky, ktoré mu pomáhali preklenúť
túto nepriazeň. Svojim pôsobiskám,
Kláštore pod Znievom a Zvolenu,

spracoval dejiny. O úrovni jeho odborných vedomostí svedčí skutočnosť, že v roku 1967 bol prijatý za člena Historickkej spoločnosti Slovenskej akadémie vied.

Popri inej práci, hlavným záujmom Mikuláša Mišíka ostávalo rodné mesto. Pokiaľ mohol, navštevoval známe miesta, z ktorých ho nepriazeň osudu pred rokmi vyhnala. Už v roku 1933 mal spracovanú podstatnú časť histórie Prievidze do roku 1848. Chcel ju publikovať. Napriek tomu, že Prievidza dovtedy nemala spracované súborné dejiny, čas plynul a kniha z rôznych dôvodov nevychádzala. Mišík ju neustále dopĺňal, až sa napokon v roku 1971, po 38 rokoch od dokončenia, dostala k svojim čitateľom. Nie však nadhlo. Vládna moc nariadila jej stiahnutie a zošrotovanie. Len vďaka duchaplnosti niekoľkých dobrodincov bol celý náklad uchránený. Mikuláš Mišík vypil svoj kalich horkosti až do dna. Od roku 1978 žil na odpočinku v rodnej Prievidzi, tu vypomáhal miestnym duchovným a svojimi kázňami sa zapísal do pamäti mnohých veriacich. Zomrel 29. decembra 1981 a odpočíva na prievidzskom cintoríne.

Jeho najvýznamnejšie dielo – monografia Prievidza – sa druhýkrát dostala k svojim čitateľom až v roku 1990. Vzápätí magistrát pomenoval jednu z prievidzských ulíc menom Mikuláša Mišíka. Napriek všetkému ostala táto osobnosť verejnosti neznáma. Pri príležitosti 100. výročie jeho narodenia vyhlásil Miestny odbor Matice slovenskej v Prievidzi rok 2007 za Rok Mikuláša Mišíka. Autorský kolektív Ján Sabo,

Anna Sabová a autor tohto príspevku sa rozhodli zmapovať životné osudy a rozsiahle dielo tejto zaujímavej, no opomínanej osobnosti. Roztratené informácie hľadali v dvoch desiatkach archívov i u jeho najbližších príbuzných – u rodiny Chylových. Kniha okrem podrobného kalendária životných udalostí prináša i hodnotenie Mišíkovho diela a bibliografiu, súpis jeho rozsiahlej publikačnej činnosti. Publikácia uzrie svetlo sveta presne v deň 100. výročia narodenia Mikuláša Mišíka, 25. novembra 2007, v rímskokatolíckom farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi, v prítomnosti diecézneho biskupa Rudolfa Baláža. Zároveň bude na farskej budove, v blízkosti Mišíkovho rodného domu odhalená pamätná tabuľa tejto významnej osobnosti.

Text: Erik Kližan

Foto: archív MO Matice Slovenskej

LITURGICKÉ OKIENKO

4. november 2007 - 31. nedeľa cez rok

Č1 - Lebo celý svet pred tebou je s'ťa prášok na vážke. Múd 11, 22-12,2

R - Oslavovať ťa chcem naveky, Bože, môj kráľ. Ž 145, 1-14

Č2 - Nedajte sa hneď vyviest' z rovnováhy... 2Sol 1,11-2,2

Ev - Potom vošiel do Jericha a prechádzal cezeň...Keď prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: "Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!" On chytro zišiel a prijal ho s radosťou. Keď to videli, všetci šomrali: "Vošiel k hriešnemu človekovi!" Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: "Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným, a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne." Ježiš mu povedal: "Dnes prišla spása do tohto domu. Veď aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo." Lk 19, 1-10

11. november 2007 - 32. nedeľa cez rok

Č1 - Tiež sa stalo, že bolo zatknutých sedem bratov aj s matkou. 2Mach 7, 1-2.9-14

R - Až raz vstanem zo sna, uzriem tvoju tvár, Pane. Ž 17, 1-15

Č2 - Nech Pán vedie vaše srdcia k Božej láske... 2Sol 2, 16-3,5

Ev - Učiteľ, Mojižiš nám napísal, že ak niekomu zomrie brat, ktorý mal ženu, ale bol bezdetný, jeho brat si ju má vziať za manželku a splodiť svojmu bratovi potomka. Bolo teda sedem bratov. Prvý sa oženil a zomrel bezdetný. Vzal si ju druhý, poto tretí a tak isto všetci siedmi. Ale nezanechali deti a pomreli. Napokon zomrela aj žena. Nuž, ktorému z nich bude žena manželkou pri vzkriesení? Ježiš povedal: "Synovia tohto veku sa ženía a vydávajú. Ale tí, čo sú uznaní za hodných tamtoho veku a zmŕtvychvstania, už sa neženía ani nevydávajú. Už ani umrieť nemôžu, lebo sú ako anjeli a sú Božimi synmi, pretože sú synmi vzkriesenia. Lk 20, 27-38

18. november 2007 - 33. nedeľa cez rok

Č1 - Vám však, ktorí sa bojíte môjho mena, výjde slnko spravodlivosti... Mal 3, 19-20a

R - Pán príde súdiť živých i mŕtvych. Ž 98, 5-9

Č2 - Veď sami viete, ako nás treba napodobňovať... 2Sol 3, 7-12

Ev - Prídu dni, keď z toho, čo vidíte, nezostane kameň na kameni, všetko bude zborené... Dajte si pozor, aby vás nezviedli. Lebo prídu mnohí a v mojom mene budú hovoriť: „To som ja“ a „Ten čas je už blízko“ Nechodte za nimi. Potom povedal: "Národ povstane proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Budú veľké znamenia na nebi... Vydajú vás synagógam a uväznia vás. To sa vám stane, aby ste vydali svedectvo. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas sa vám z hlavy nestratí. Ak vytrváte, zachováte si život. Lk 21, 5-19

25. november 2007 - 34. nedeľa – KRISTA KRÁĽA

Č1 - Všetky Izraelské kmene prišli k Dávidovi do Hebronu a hovorili: "Hľa, sme tvoja kosť a tvoje telo!"

2Sam 5,1-3

R - S radosťou pôjdeme do domu Pánovho.

Ž122, 1-5

Č2 - On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna.

Kol 1,12-20

Ev - Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: "Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Mesiáš, ten vyvolenec." Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili j nemu, podávali mu ocot a hovorili: „ Zachráň sa, ak si židovský kráľ!" A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži sa mu rúhal: Nie si ty Mesiáš? Zachráň seba i nás! Ale druhý ho zahriakol: "Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, ale on neurobil nič zlé." Potom povedal: "Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." On mu odpovedal: "Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji."

Lk 23, 35-43

Nevystráčaj doma! Príď sa zabaviť!

**Detské
zábavné
popoludnie**

eRko, Hnutie kresťanských spoločenstiev detí pozýva všetky deti!

nedeľa 18. novembra 2007

15.00 - 18.00, Jedáleň ZŠ stavebnej v Prievidzi

vstupné **10 Sk**

zábava súťaže eRkotance zábava súťaže eRkotance zábava súťaže eRkotance zábava súťaže eRkotance

VIII. Diecézny „kráľovský“ ples

Mládež z dekanátu Detva v spolupráci so Sekciou pre mládež pri Rímskokatolíckej Cirkvi Biskupstva Banská Bystrica Vás srdečne pozýva na VIII. Diecézny „kráľovský“ ples, ktorý sa uskutoční **24. novembra 2007 o 19.15 hod. v Detve – Hotel Detva.**

Spoločné otvorenie a požehnanie plesu bude o 17.30 hod. slávnostnou svätou omšou vo Farskom kostole sv. Františka Assiského.

Cena vstupenky: 350,- Sk, Informácie: www.dieceznyples.phormer.org.

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 9. DO 25. 10. 2007

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Nina Mináriková
Jakub Majo
Nicola Géč
Viliam Vilina
Eduard Masaryk
Daniel Jurčák
Oliver Drugda

Vanesa Štrbová
Sarah Szulcsánová
Noel, Adam Šmerinec
Claudia Plášková
Samuel Havalda
Alisija Ištoková

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Augustín Ugróczy - Jana Oravcová
JUDr. Michal Biro - Mgr. Andrea Uhljarová
Miroslav Vážan - Mária Šalamúnová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými

Pavol Fekeč, 47 r.
Anton Oswald, 69 r.
Štefan Ferenc, 75 r.
Mária Bergerová, 92 r.
Ernest Cibulka, 77 r.
Július Čéry, 64 r.
Jozef Krausko, 88 r.
Emília Ištvanová, 87 r.
Štefan Beňadik, 59 r.
Valentín Spišský, 72 r.

Anna Jóčíková, 56 r.
Gregor Beláň, 70 r.
Vlastimila Szabová, 71 r.
Veronika Kopálová, 62 r.
Lubor Janotka, 66 r.
František Rúčka, 68 r.
Gabriela Gajdová, 61 r.
Ph.Mr. Gabriel Borský, 82 r.
Katarína Kováčová, 86 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan@farapd.sk

Zodpovedná redaktorka: Mária Melicherčíková, prievidza@rodinabb.sk

Grafické spracovanie: Alojz Vlčko, alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori: A. Gálová, A. Karaková, M. Kvetová, V. Melišková, P. Humajová

Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Fotografie: titulná a zadná strana a strany 6, 9, 10 - M. Melicherčíková, str. 5

- coolschool.issso.sk, ostatné - internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.

Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Upozornenie: Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Kontakt:

web:

www.farapd.sk

e-mail:

bartolomej@farapd.sk

adresa:

Redakcia Bartolomej

Mariánska 4

971 01 Prievidza

tel:

046 / 542 28 01

HUDOBNÁ SKUPINA SPRAY
RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ KRISTA KRÁĽA – Veľká Lehôtka
KULTÚRNE A SPOLOČENSKÉ STREDISKO - Prievidza

Vás srdečne pozývajú v sobotu **24. novembra 2007 od 15:30**
do farského kostola Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke
(okres Prievidza)
na 13. ročník gospelového festivalu

MLADÍ MLADÝM

15:30 – Svätá omša v kostole – hudobná skupina **SPRAY**,
deti z Veľkej Lehôtky
na organe hrá Ľubomír Košťalik

17:00 – 20:00 – program v kultúrnom dome
WETVA – Prievidza
SKALKÁČI – Šimonovany
KAČENKY – Handľová
ZO SRDCA – Partizánske
ŠUMIENKY – Diviaky nad Nitricou
SPRAY – Veľká Lehôtka

2007

Autobus označený MM2007 odchádza zo železničnej stanice v Prievidzi o 14:45.

Fotoreportáž: Obrad prijatia za miništranta

7.októbra 2007 vo Farskom kostole sv. Bartolomeja

